

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W GDAŃSKU**

RGD. 411-5/03/MLM

Gdańsk, dnia 15 kwietnia 2003r.

DECYZJA nr RGD. 4/2003

Na podstawie art. 105 § 1 K.p.a. w związku z art. 19 K.p.a. oraz art. 80 i art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319 ze zmianami) oraz stosownie do treści art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Spółki z o.o. CAIP w W – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – umarza się w całości postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji, określonej art. 12 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 1, polegającej na nabyciu przez Spółkę CAIP udziałów Spółki z o.o. DG w K, w wyniku której nabywca przejmie kontrolę nad przedsiębiorcą nabywanym.

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2003r. Spółka z o.o. CAIP zgłosiła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zamiar dokonania koncentracji polegającej na przejęciu przez CAIP kontroli nad Spółką z o.o. DG w K, poprzez nabycie% udziałów tej Spółki.

Kwestionariusz zgłoszeniowy WID, został opracowany w oparciu o wytyczne zawarte w rozporządzeniu RM z dnia 3 kwietnia 2002r. w sprawie zgłoszenia zamiaru koncentracji (Dz.U. Nr 37, poz. 334). Na podstawie zawartych w nim danych, organ antymonopolowy ustalił, że przedmiotowa operacja podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, bowiem łączny obrót przedsiębiorców uczestniczących w koncentracji, obliczony zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 15 ustawy o ochronie [...], w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia, przekroczył równowartość 50.000.000 euro . Tak więc podstawowe przesłanki określone art. 12 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 pkt 1, wskazujące na istnienie obowiązku notyfikacji, zostały spełnione.

Postępowanie antymonopolowe w sprawie zgłoszonego zamiaru koncentracji zostało wszczęte w dniu 13 marca 2003r., po udokumentowaniu faktu uiszczenia opłaty od złożonego wniosku.

Dane zawarte w wykazie informacji i dokumentów, które powinno zawierać zgłoszenie notyfikacyjne nie wskazywały, aby w przedmiotowej sprawie mógł mieć zastosowanie art. 13 ust 1 ustawy antymonopolowej, bowiem obroty przedsiębiorcy, nad którym miała zostać przejęta kontrola, w każdym roku – z ostatnich dwóch lat poprzedzających koncentrację – były wyższe od kryterium minimalnego ustalonego tym przepisem.

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

W trakcie prowadzonego postępowania organ antymonopolowy wystąpił do wnioskodawcy o uzupełnienie danych obrazujących m.in. kształtowanie się udziałów (w %) obu uczestników koncentracji w ich rynkach właściwych. Po otrzymaniu brakujących informacji ustalono, co następuje:

Obaj uczestnicy koncentracji działają na tych samych rynkach produktowych, wyznaczonych przez usługi hurtowej dystrybucji:

- 1) napojów chłodzących,
- 2) niskoprocentowych napojów alkoholowych (piwa),
- 3) win importowanych,
- 4) wysokoprocentowych alkoholi importowanych,
- 5) wysokoprocentowych alkoholi krajowych.

Tak wąska segmentacja rynków dystrybucji napojów, dokonana w oparciu o kryterium nie tylko samej usługi, ale również jej przedmiotu – co do zasady – zgodna jest z kierunkiem rozstrzygnięć podejmowanych w orzecznictwie tak unijnym^{1, 2}, jak i polskim³.

Drugim, obok przedmiotowego, wymiarem rynku właściwego jest jego wymiar przestrzenny określany jako obszar, na którym warunki konkurencji – mające zastosowanie do towarów – ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, są jednakowe lub zbliżone. Zazwyczaj rozróżnia się rynek krajowy i lokalny. Pierwszy z nich obejmuje – co do zasady – towary wchodzące w zakres tego samego rynku asortymentowego, których produkcja i obrót zaspokajają, w założeniu, podobne potrzeby konsumentów na przeważającej części kraju, stanowiąc przedmiot konkurencji rywalizujących ze sobą przedsiębiorców z terenu całego kraju.

CAIP Sp. z o.o., wchodzi w skład grupy kapitałowej zorganizowanej wokół Spółki dominującej: (CEDC). Jest to podmiot zarejestrowany w stanie D w USA, który prowadzi działalność gospodarczą wyłącznie poprzez spółki zależne, mające siedziby w Polsce. W skład całej grupy wchodzi... przedsiębiorstw, z których 7 kontrolowanych jest bezpośrednio przez CAIP. Spółka DG posiada oddziałów zlokalizowanych w różnych miejscowościach Polski.

W ocenie zgłaszającego nie istnieją praktycznie żadne bariery zarówno wejścia, bowiem „*dostęp do kanałów dystrybucji jest otwarty*” a wymagany stosunkowo niewielki kapitał założycielski nie stanowi przeszkód do powstania i rozwoju konkurencji, jak i wyjścia z rynku, gdyż „*likwidacja aktywów trwałych nie stanowi problemu. Firma z łatwością mogłaby przejść proces dywersyfikacji, zmieniając rynek produktowy*”.

¹ Por. Decyzja Komisji Nr 85/562/EWG z dnia 13 grudnia 1985r. dotycząca postępowania prowadzonego na podstawie art. 85 Traktatu EWG w sprawie porozumienia dotyczącego wyłącznej dystrybucji whisky i ginu, w której m.in. stwierdzono, że choć każdy z tych rodzajów alkoholi wyznacza odrębny rynek, to jednak w ich skład wchodzi produkty różnych producentów (I. Wiszniewska, Reguły konkurencji a transakcje wyłączne, Urząd Antymonopolowy, Warszawa 1995, s. 211-222).

² W wyroku z dnia 28 lutego 1991r. w sprawie Stergios Delimitis v. Henninger Bräu (sprawa C-234/89) Trybunał Sprawiedliwości określił rynek właściwy, jako rynek dystrybucji piwa w pomieszczeniach używanych do sprzedaży i konsumpcji piwa (tamże, s. 189).

³ W wyroku z dnia 9 marca 1994r., sygn. akt Amr XVII 48/93 Sąd Antymonopolowy wskazał na istnienie krajowego rynku wódek czystych, odrzucając jednocześnie tezę, że rynek wódek koszernych stanowi odrębny przedmiot rynku.

Wskazane powyżej przesłanki i okoliczności pozwalają na przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie obaj uczestnicy koncentracji działają na rynku krajowym, na którym – według danych dołączonych do wniosku – w 2001r. w obrocie uczestniczyło 339 hurtowni alkoholi, natomiast do połowy 2002r. Ministerstwo Gospodarki wydało 310 zezwoleń na hurtowy handel alkoholami. Pomimo dającego się zaobserwować stałego spadku liczby hurtowni, spowodowanego m.in. zachodzącymi procesami koncentracji w branży, rynek ten charakteryzuje się znacznym rozproszeniem struktury podmiotowej.

Według samooceny wnioskodawcy łączny udział obu zamierzających dokonać koncentracji przedsiębiorców na pierwszych trzech z wyżej określonych rynkach asortymentowych jest znikomy, nie przekraczający kilku procent.

W obrocie alkoholami wysokoprocentowymi udział ten jest wyższy i kształtuje się na poziomie ok.% (stosownych wyliczeń dokonano w oparciu o wartościowy udział grupy kapitałowej w wartości całego rynku, ustaloną na podstawie informacji GUS - rok 2001 i danych szacunkowych - rok 2002). Mając na uwadze znaczne zatomizowanie rynku oraz brak ograniczeń w zakresie dostępu do źródeł zaopatrzenia w wysokoprocentowe alkohole importowane, uprawnionym jest przyjęcie założenia o podobnej strukturze sprzedaży poszczególnych uczestników rynku w zakresie alkoholi krajowych i zagranicznych, co z kolei pozostaje w związku z kształtowaniem się relacji udziałów w tych rynkach asortymentowych.

Urzeczywistnienie koncentracji sytuować będzie, co prawda, tworzoną grupę w roli lidera w branży, tym niemniej osiągnięta przez nią pozycja rynkowa nie okazuje się być dostatecznie wystarczająca dla osiągnięcia, bądź przekroczenia minimalnego kryterium udziału w rynku, określonego w art. 13 ust. 2 ustawy o ochronie [...].

Zgodnie z treścią tego przepisu zamiar koncentracji nie podlega obowiązkowi zgłoszenia, jeżeli łączny udział w rynku przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji nie przekracza 20%. Ponieważ łączny udział uczestników koncentracji na żadnym z właściwych asortymentowo rynku nie będzie wyższy niż% uznać należy, iż przedmiotowa operacja wyłączona jest spod obowiązku notyfikacji i uzyskania zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na jej dokonanie.

Biorąc pod uwagę tę okoliczność, dalsze prowadzenie postępowania w niniejszej sprawie jest bezprzedmiotowe.

Ustawa antymonopolowa zarówno w art. 76, jak i w rozdziale 3 regulującym zasady postępowania przed Prezesem Urzędu w sprawach koncentracji, nie wskazuje na sposób zakończenia postępowania, w sytuacji gdy stało się ono bezprzedmiotowe. W sprawach nieunormowanych w tym zakresie zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 105 § 1 K.p.a. ustalenie wystąpienia przesłanki o bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek jego zakończenia poprzez umorzenie, gdyż brak jest podstaw do rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy co do jej istoty.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319 ze zmianami) w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu

Roman Jarząbek

Dyrektor delegatury UOKiK w Gdańsku